

اجرای نمایشی از زندگی جاودانه احمد متوسلیان

محسن معینی، نویسنده و کارگردان نمایش «شیر در زنجیر» با اشاره به استفاده از تکنولوژی «3D مینیگ» در این نمایش عنوان کرد این اثر نمایشی به برش‌هایی از زندگی جاویدالآثر احمد متوسلیان می‌پردازد. به گزارش مهر، محسن معینی، کارگردان نمایش «شیر در زنجیر» درباره مراحل آماده‌سازی این اثر نمایشی گفت: نمایش «شیر در زنجیر» اجرای عمومی خود را از ۱۸ دی تا ۸ بهمن‌ماه در حوزۀ هنری آغاز می‌کند. وی درباره دلایل انتخاب این سوزۀ برای اجرا توضیح داد: علاقه ویژه‌ای به شخصیت احمد متوسلیان دارم به همین جهت تصمیم گرفتم بخش‌هایی از زندگی وی را به تصویر بکشم. یکی دیگر از دلایل انتخاب این موضوع این بود که در حال حاضر ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که دچار فقدان قهرمان است به همین دلیل فکر کردم پرداختن به قهرمانی اینچنینی که خیلی هم فاصله زمانی با امروز ندارد می‌تواند برای مخاطبان جذاب باشد. نکته دیگر نیز این است که زندگی احمد متوسلیان زندگی دراماتیکی بوده است و جای پرداختن دارد. معینی درباره خط داستانی نمایش گفت: نمایش «شیر در زنجیر» به شکل اپیزودیک ماجرای زندگی جاویدالآثر احمد متوسلیان را از آخر به اول روایت می‌کند. ابتدای نمایش متوسلیان در فضای خاص بازجویی توسط یک چریک فرانسوی - لبنانی قرار دارد و بعد از آن شاهد فلاش‌بک‌هایی از زندگی وی هستیم.

■ ■ ■

نخستین ترکش جشنواره سی‌وچهارم با استغفای شهاب حسینی!

شهاب حسینی که به عنوان مشاور دبیر سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر حکم گرفته بود طی نامه سرگشاده‌ای از مقام خود استعفا کرد. در متن نامه فائق دلیل این استعفا، گفته‌های دبیر جشنواره در نشست خبری هفته جاری عنوان شد که اشاره به این داشت جشنواره فیلم فجر هرساله با معضل فیلمی چون «اشغال‌های دوست داشتنی» مواجه می‌شود. گفتنی است، فیلم «اشغال‌های دوست دور مانده است. شهاب حسینی در نامه استغفای خود ضمن همدردی با کارگردان اثر فوق آورده است: «بیجان، سیدشهبالدین حسینی» به عنوان بازیگر فیلم مذکور در جهت کاهش معضلات دبیر محترم جشنواره فیلم فجر، بدین وسیله از سمت مشاور جشنواره سی‌وچهارم، اعلام انصراف و کناره‌گیری می‌نمایم.»

■ ■ ■

«دایو» با موضوع شهدای غواص در جشنواره «عمار» رونمایی می‌شود

فیلم داستانی «دایو» نخستین فیلم تولیدشده با موضوع شهدای غواص به کارگردانی حسین دارابی در آخرین روز جشنواره فیلم «عمار» به نمایش درمی‌آید. این فیلم اکنون در حال اصلاح نور و رنگ است و عوامل آن در تلاشند نسخه نهایی آن را برای روز آخر این جشنواره آماده کنند. بنابر برنامه اعلام‌شده از سوی دبیر خانه جشنواره فیلم عمار، «دایو» چهارشنبه ۱۶ دی‌ماه (امروز) ساعت ۱۹ در سالن یک سینما فلسطین به نمایش درمی‌آید. این فیلم روایتگر نحوه اسارت یکی از شهدای غواص است که پس از محاصره توسط نیروهای عراقی طی اتفاقاتی تلخ و عجیب، به شهادت می‌رسد.

■ ■ ■

اجرای نمایشی درباره تأثیر گناه در زندگی

گلاره ریحانی، کارگردان نمایش «بار» با اشاره به ویژگی‌های این نمایش عنوان کرد در این اجرا کلام به حداقل می‌رسد و مضمون گناه از طریق تصویر و مدیا به مخاطب القا می‌شود. به گزارش مهر، این نویسنده و کارگردان درباره این اثر نمایشی که به تازگی اجرای خود را در تماشاخانه «دا» آغاز کرده است، گفت: مدت‌ها بود ما روی مضمون گناه کار می‌کردیم البته نه از جنبه عرفی یا اخلاقی بلکه از زاویه فردی که مرتکب گناه شده این موضوع را مورد بررسی قرار می‌دادیم. در حال پژوهش و مطالعه به نویسندۀای به نام خوان رولفو رسیدیم که تم همه داستان‌هایش گناه بود. بر همین اساس یکی از داستان‌های او به نام «تالیا» را انتخاب کردیم. این کارگردان تئاتر در پایان درباره داستان نمایش گفت: در این اجرا با قصه‌ای واحد مواجه نمی‌شویم بلکه مخاطب بیشتر با یک موقعیت و یک فضا روبرو می‌شود. در این نمایش لحظه‌ای از زندگی آدم‌ها را می‌بینیم که انگار برایشان خیلی پرنگ شده است و هر چه می‌خواهند از این لحظه فرار کنند، نمی‌توانند. نمایش «بار» به نویسندگی و کارگردانی گلاره ریحانی از اول تا ۱۵ دی‌ماه هر روز ساعت ۱۸:۳۰ در خانه نمایش «دا» به صحنه می‌رود.

نقدی به نمایش «ترور» به نویسندگی و کارگردانی حمیدرضا نعیمی

انعکاس معکوس

ابن ملجم مرادی، پس از پذیرفتن ماموریت قتل امام علی(ع)، سفری را آغاز می‌کند که در طول آن به شناخت تازهای دست می‌یابد. این هسته اولیه نمایش «ترور» به کارگردانی حمیدرضا نعیمی است که در سالن اصلی تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. نمایش «ترور» پیوندی با موضوع تروریست می‌یابد و شخصی که به قضاوت و انتخابش برای کشتن شک ندارد. اما مادرش اعتقاد دارد او ۳۵ سال پیش مرده است، فقط می‌باید دفن می‌شد تا از شر ارواح شریر در امان می‌ماند. این نگاه تخیلی در اثر به همراه متن مفهومی و معناگرایانه آن موجب به صحنه درآمن نمایشی متفاوت در صحنه تئاتر کشور شده است. به گزارش تسنیم؛ حمیدرضا نعیمی را باید یکی از آن افرادی دانست که در تئاتر ایران هدفش مولف بودن است و مولف بودن در نوشته‌هایش بیش از اجراهایش مشهود است. از وجود المان‌های مشترک و شیوه روایت تاوع خاص شخصیت‌پردازی و دیالوگ‌نویسی، همگی مجال‌هایی هستند برای مولف بودنش گرایش به ترازوی یونانی و بهره‌گیری از ساختارهای کلاسیک همانند وجود گروه همسرایان، حرکت دیگری است که نعیمی را می‌تواند در جایگاه یک مولف قرار دهد. این متن قرار نیست مولف بودن یا نبودن حمیدرضا نعیمی را اثبات کند؛ بلکه قصد این است در نمایش اخیرش، «ترور» کوششی کند تا جنس المان‌های مولف‌ساز نمایش را در یابد. برای همین باید سراغ نکاتسی از نمایش رفت که برای برخی مخاطبان قابل درک نیست یا آنکه می‌توان چنین رویکردی را از نعیمی – براساس آنچه تاکنون روی صحنه برده است – توقع داشت. یکی از این موارد پوشش بازیگران است که هیچ برابر نهادی در واقعیت دوران

امیرالمومنین (ع) نیست، ولی برای شروع بحث، بهتر است از موارد پیرامنتی شروع کرد و عنوان نمایش می‌تواند بهترین شروع باشد. سوال اول یک مخاطب این است که چرا نام نمایش «ترور» است. داستان «ترور» تازگی به شخصیت ابن‌ملجم از آغاز تصمیم به شهادت حضرت تا لحظه اقدام است. «ترور» قرار است روایتگر ایامی کوتاه باشد از سیر تکوینی شخصیت ابن‌ملجم. اما برای مخاطب این سوال مطرح می‌شود که این ابن‌ملجم کیست که «ترور» را کامل نمی‌کند. این ابن‌ملجم می‌تواند خوانش نعیمی از یک شخصیت تاریخی باشد که او را از زمان تصمیمش نمایش می‌دهد و در این ۲ ساعت نمایش، گذشته و حال و آینده‌اش را به منصف ظهور می‌گذارد. اما چنین تصویری یک خدشه دارد و آن هم گریز ابن‌ملجم از انجام «ترور» است. پس باید دنبال یک گمانه دیگر بود و به زعم نگارنده ابن‌ملجم کسی نیست جز خود نعیمی. برای نویسنده «کارگردانی که هدفش مولف‌بودن است، بهترین کار آن است که شخصیتش را بر پایه خود بنسا کند و این ابن‌ملجم همانند سقراط و فلوست و کاستلیون، خود شخص نعیمی است. از همین رو است که در پایان او شمشیر بر زمین می‌گذارد و شک به جانش می‌افتد. در واقع نعیمی خود را در قالب ابن‌ملجم فرض می‌کند و از خود می‌پرسد اگر جای او بود می‌توانست دست به «ترور» زند. جواب هم مشخص است: خیر. نعیمی شخصیتش یا شاید خودش را در یک موقعیت اگزیستانسیالیستی قرار می‌دهد میان اینکه انجام دهد یا ندهد، این «ترور» را. اگر سراغ مخاطب برویم و نظر او را جویا شویم به نظر می‌رسد کمتر کسی چنین خوانشی را درک کند. همه مبہوت می‌مانند

که چرا ابن‌ملجم چنین کرد؟ اصلاً این همه شخصیت چه تأثیری در کار او داشتند؟ او خود تصمیم به «ترور» گرفت و خود دست از «ترور» برداشت. شاید یکی از دلایل این اختلال در دریافت شناخت کافی مخاطب ایرانی از ترازوی است. ترازوی یک ساختار مشخص دارد و نعیمی سعی می‌کند به هر نحوی آن را رعایت کند. وجود چند صحنه طنز در دل نمایشی ترازیک تبعیت از دستورالعمل سنتی آن در مرز میان واقعیت و خیال است. جایی بازمانده خوارچاند و جایی نفوس اماره. مهم این است که آنان همگی با هم یک شخصیت را می‌سازند و آن هم همسرایان است. مخاطب با چند بخش طنز بخوبی عجبین می‌شود. می‌خندد و حتی قهقهه می‌زند. درباره تنش میان قطام و ابن‌ملجم نیز او ساکت است؛ چرا که برایش یادآور نوعی چشم‌چرانی ژپژیکی است، ولی اینها تنها بخش کوچکی از ترازوی «ترور» است. مهم‌ترین مساله تصمیم ابن‌ملجم است که تمام می‌ماند و سوال نهایی این است که چرا او شمشیر بر زمین می‌گذارد. به روایت بازگردیم، روایت نعیمی از داستان شهادت حضرت علی (ع) محتاج یک فرم روایی و ابزار روایت است. فرم روایی علی‌الظاهر کلاسیک است ولی اینگونه نیست. نمایش مملو است از فاصله‌گذاری‌های برشتی. همانند زمانی که نور سالن می‌آید و شخصیت‌ها برای‌مان خطابه می‌خوانند یا حتی انتخاب مکان و پوشش بازیگران که به هیچ وجه انطباقی با واقعیت ندارد. اما ابزار روایت در کار نعیمی بیشتر مشهود است و ابزار روایت او شخصیت‌ها هستند. شاید خطای ترازیک نعیمی در همین نقطه باشد. شخصیت‌ها مدام همان تصویری را برایشان خلق می‌کنند که خودمان می‌دانیم و در عوض آنان

تصویری از چرایی مقابله با علی در مقام خلیفه ارائه نمی‌کنند. ضربه کاری به اثر از همان نقطه‌ای شروع می‌شود که ابن‌ملجم با صراحت و جدیت «ترور» را می‌پذیرد و در اولین دقایق حضورش در کوفه به شک و تردید دچار می‌شود. این در حالی است که ابزار ششکروزی برایش مهیا نیست. او هیچ دلیلی برای شک کردن ندارد؛ همان طور که هیچ دلیلی برای یقین ندارد. ابن‌ملجم دیگر آن سقراط و فلوست و کاستلیون متفکر نیست. به زور لباس تفکر بر او پوشانده شده است. او بیشتر متوهم است و ادیپ‌وار روی صحنه است، او بی‌هدف است و این بی‌هدفی شروحن نقطه مشخصی ندارد. ابن‌ملجم نعیمی ابتر است و شاید به همین سبب است که او شمشیرش را نه غلاف که روی زمین می‌اندازد و می‌رود. ایده اولیه نعیمی قابل تامل است ولی «ترور» او فاخر جام است. اثر او ناقص است و نقاط عطف ترازوی‌اش نامشخص. نعیمی نتوانسته از پس نمایش خود برآید. در ابتدا گفته شد آثار مهم نعیمی اقتباس از متون دیگر است و این نمایش مهم‌ترین اثر غیراقتباسی او است. در این حالت باید گفت توانایی نعیمی بیشتر در اقتباس است تا داستان‌گویی اورجینال. او متخصص فضای بینامتنی است و شیوه کارگردانی «ترور» نیز حکایت از آن دارد. در ابتدای اسمال نمایش دیگری به مقام نعیمی با عنوان «خانه کاغذی» اجرا شد که در مقایسه با آثار اقتباسی نعیمی، اثری به مراتب ضعیف به حساب می‌آمد. شاید مولف‌بودن نعیمی با توجه به توانایی‌هایش در اقتباس نهفته باشد؛ کم‌اینکه ابن‌ملجمش به گونه‌ای اقتباس از ابوالفتح صحاف هزارستان است، سریالی که نامش را ابن‌ملجم به زبان می‌آورد.

این رونمایی نه در قالب پوستر طراحی شده در جشنواره، بلکه در شمایل پنهان مانددهای از پایبندی به قانون قابل ردیابی است. برای نمونه‌ای از غریبگی ادعای مسؤوولان جشنواره در حراست از آثار و بیان حقیقت می‌توان به انتخاب فیلمی اشاره کرد که فیلمسازش در خانه سینما کرسی ریاست دارد و با اهالی سازمان سینمایی رفاقت. فیلم «دختر» ساخته رضا میرکریمی در حالی میان آثار جشنواره سی‌وچهارم به چشم می‌خورد که طبق بررسی‌های انجام شده همین دیروز در لوکیشن فرودگاه مهرآباد تهران بساط فیلمبرداری را پهن کرده است؛ و این مساله رسواکننده احوال جشنواره‌ای است که ادعای سلامت در گفتار دارد و ایسن بار در سی‌وچهارمین قرار در پیش. این شعار با صدای بلندتر به گوش می‌رسد؛ از این رو پرسشی درالدو از مسؤولان جشنواره و اعضای هیات انتخاب که برخی همچنان تفکر رسایی در سینما ندارند!) به روشنی برمی‌خیزد که چگونه می‌توان به انتخاب فیلمی دست زد که هنوز در پیچ و خم تولید قرار دارد و شاکله اثر نقش واقعی خود را نیافته است؟ این آغاز رخدادهای بسیاری است که با اعلام هیات انتخاب و آثار منتخب به جریان افتاد و می‌توان منتظر احتمالات غیرشفاف دیگری در این چرخه هزار سودا بود که با معرفی داوران جشنواره در بخش‌های مختلف تا انتخاب آثار ادامه خواهد یافت!

محاکمه می‌کنند و بر سر میز مواخذہ می‌نشانند. مناسبی برای بروز استعدادهای هنری نهفته در سطح جامعه است که باید از آن نهایت بهره‌برداری فرهنگی صورت پذیرد. رئیس فرهنگسرای مترو افزود: اکران‌های مردمی جشنواره عمار باعث می‌شود فیلمسازانی که در حوزه انقلاب اسلامی فعالیت می‌کنند به جامعه بیشتر معرفی شوند تا آنها انگیزه بیشتری را در جهت پیشبرد اهداف خود داشته باشند. او ادامه داد: این فرهنگسرا آمادگی دارد فیلم‌هایی با موضوعات اخلاق و رفتار شهروندی که متناسب با رویکردهای فرهنگی شهرداری تهران ساخته شده است را از مانیتورهای داخل واکن‌های قطارهای مترو اکران کند.

«برخورد» با موضوع ترور رست‌های تکفیری سریال می‌شود

نگارش فیلمنامه سریال «برخورد» با موضوع تروریست‌های تکفیری در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی رسانه ملی از نیمه گذشت. به گزارش فارس، با‌تمام پژوهش سریال تلویزیونی «برخورد» نیمی از فیلمنامه این سریال به قلم مهدی حمزه‌در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی رسانه ملی به نگارش درآمد. ایده اولیه این سریال ۲۰ قسمتی توسط مهدی حمزه به مرکز فیلم و سریال برون‌مرزی داده شد و پس از انجام ۲ سال پژوهش، وارد مرحله نگارش شد. تاکنون سیناپس همه‌قسمت‌ها و فیلمنامه ۱۰ قسمت از سریال حادثه‌ای «برخورد» در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی رسانه ملی نوشته شده و قرار است تا پایان سال ۹۴ نگارش و بازنویسی تولیدی آن به اتمام برسد. داستان «برخورد» درباره طاه‌ا افسر سابق پلیس عراق است که برای استقبال از دختر و دامادش به فرودگاه بغداد رفته که تروریست‌ها به فرماندهی قناروق به فرودگاه حمله می‌کنند و با از کار انداختن دستگاه‌های ناوبری برج مراقبت، خطر بزرگی هواپیماهایی را که آماده فرود در فرودگاه بغداد تهدید می‌کند. طاه‌ا که ناخوابسته درگیر این ماجرا شده برای حفظ جان مردم، وارد عمل می‌شود.

■ ■ ■

واکنش امین زندگانی نسبت به اعدام شیخ نمر

امین زندگانی، بازیگر مطرح سینما و تلویزیون با انتشار عکسی در صفحه شخصی اینستاگرامش درباره اتفاقات اخیر عربستان نوشت: «هود جنایات عربستان بزودی به چشم خودش فرو می‌رود.» گفتنی است، اقدام دولت عربستان در اعدام شیخ نمر با واکنش‌های دردآلودی از سوی اهالی فرهنگ و هنر همراه بوده است.

■ ■ ■

اعلام اسامی مستندهای راه یافته به جشنواره فیلم فجر

هیات انتخاب بخش مستند سی و چهارمین جشنواره فیلم فجر آثار راه یافته به بخش رقابتی این بخش را اعلام کرد. مجید خالقی سروش، مرتضی شهبانی، آزاده بیزرگیتی و ارش لاهوتی اسامی ۱۱ فیلم راه یافته به این بخش رقابتی را بدین شرح اعلام کردند: A157 به کارگردانی بهروز نوزایی‌پور/ آزادی به کارگردانی رضا فرهمند - کمیل سهیلی/ اهالی خیابان یکطرفه به کارگردانی مهدی باقری/ خوان بی‌خان به کارگردانی هادی معصوم‌دوست/ خاطرات خانه متروک به کارگردانی مهدی فارسی/ رویانهای دم صبح به کارگردانی مهرداد اسکوئی/ زمانکو به کارگردانی مهدی قریانپور/ فصلی هرس به کارگردانی لقمان خالدی/ کارنامه بنیاد کندی به کارگردانی محمد جعفری - آذر مهرابی/ محبتی به کارگردانی محمدحسن دامن‌زن/ همراه با فرات به کارگردانی فرشاد اکتسابی

■ ■ ■

پخش آثار منتخب جشنواره فیلم عمار در متروی تهران

آثار منتخب جشنواره فیلم عمار که با موضوعات اخلاق و رفتار شهروندی ساخته شده باشد از مانیتورهای داخل واکن‌های قطارهای مترو اکران می‌شود. اسماعیل قضاتلو، رئیس فرهنگسرای مترو با اشاره به مردمی بودن جشنواره عمار گفت: جشنواره عمار فرصت مناسبی برای بروز استعدادهای هنری نهفته در سطح جامعه است که باید از آن نهایت بهره‌برداری فرهنگی صورت پذیرد. رئیس فرهنگسرای مترو افزود: اکران‌های مردمی جشنواره عمار باعث می‌شود فیلمسازانی که در حوزه انقلاب اسلامی فعالیت می‌کنند به جامعه بیشتر معرفی شوند تا آنها انگیزه بیشتری را در جهت پیشبرد اهداف خود داشته باشند. او ادامه داد: این فرهنگسرا آمادگی دارد فیلم‌هایی با موضوعات اخلاق و رفتار شهروندی که متناسب با رویکردهای فرهنگی شهرداری تهران ساخته شده است را از مانیتورهای داخل واکن‌های قطارهای مترو اکران کند.